

169

стор. 4-5

**МОЛОДИЙ ТЕАТР: НОВИЙ,
А НЕ ПРОСТО ЩЕ ОДИН**

стор. 13

**Аїда ДЖАНПІРОВА:
"Я НЕ БАЧУ В ГРАФІТІ КРАМОЛИ,
ЯКЩО ЦЕ ЕСТЕТИЧНО ОРГАНІЧНО
У ПРОСТОРІ"**

Генделики біля дитячих майданчиків

Порожні пляшки та інший скляний брухт у столиці приймають у дворах багатоквартирних будинків і біля дитячих садочків

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Пункт склотари — не найкращий сусід для житлових будинків і дитячих закладів

Олена СТУЛЬЄВА,
Сергій СКИЦ
"Хрещатик"

Кількість нелегальних пунктів прийому склотари в Києві зростає. Часто вони розташовуються в гаражах, на прибудинковій території багатопверхівок, поблизу шкіл і дитсадків. Зазвичай, біля таких точок збирається відповідний контингент, через що люди намагаються без зайвої потреби не підходити до таких місць. Особливо батьки хвилюються за дітей.

У столиці нині офіційно існує приблизно 130 пунктів прийому склотари. У загальній кількості через них проходить до 200 тонн скла щомісяця. Здаючи пляшки, малозабезпечені кияни таким чином дещо поповнюють домашній бюджет: заробляють на хліб і ліки, а, можливо, — і ще на щось. Попит породжує пропозицію, і в столиці, ніби гриби після дощу, з'являються пункти прийому склотари.

Інколи "скляні підприємці" встановлюють точки прийому в обхід усім нормам і правилам. Наприклад, на вулиці Васильківській, 23/16 такий пункт "облаштували" в двох метрах від під'їзду будинку. Вже кілька років сюди зносять не лише склотару, а й макулатуру та металобрухт. Окрім постійного шуму з неприємним "металевим" відтінком, спокійному життю мешканців триповерхівки заважає й

те, що біля цього пункту прийому склотару, що більше подібний до "генделика", збираються ті, хто галасливо розпиває оковиту на щойно виручені гроші. На адресу літніх людей, які роблять їм зауваження, лунають образи та погрози. Дорослі люди уникають цього місця, особливо батьки намагаються тримати своїх дітей подалі.

Інший бік проблеми — сміття, що залишають після "трапез", а воно приваблює сюди зграї безпритульних собак. "Колись наш двір відрізнявся тишею, чистотою і охайністю, був улюбленим місцем прогулянок молодих мам із візочками та відпочинку літніх людей, — розповідає мешканка сталінки, пенсіонерка Поліна Іванівна. — Але з появою у дворі прийому склотари, та ще й невідомо на яких підставах, усе це лишилося в минулому. Бомжі, алкоголіки, інші асоціальні елементи шикуються в чергу

з раннього ранку, бо скриньок на всіх може й не вистачити. Лавки в дворі теж зазвичай зайняті — тут готують пляшки до здачі".

Зрозуміло, що постійне скупчення бомжів біля пункту прийому склотари порушує санітарно-епідеміологічну обстановку двору. Воно несе в собі й іншу загрозу — здоров'ю, майну і навіть життю мешканців будинку, адже різко зростає кількість правопорушень.

Було б несправедливо стверджувати, що всі пункти прийому склотари працюють на незаконних підставах, проте є й такі, що не мають договору оренди. А такий специфічний вид підприємницької діяльності, що здійснюється на подвір'ї житлового будинку, обов'язково потребує дозволу мешканців.

Про те, чи можна позбутися "веселого закладу" під вашими вікнами, "Хрещатик" розповідає на стор. 3 ●

ОФІЦІЙНО

Влада Києва вирішила питання щодо забезпечення медзакладів інсуліном

Столична влада знайшла шляхи розв'язання проблеми задоволення потреб киян життєво необхідним медичним препаратом — інсуліном. Про це повідомила начальниця Головного управління охорони здоров'я та медичного забезпечення КМДА Раїса Моїсєнко.

“На виконання доручення голови КМДА Олександра Попова ми знайшли можливість профінансувати закупівлю інсуліну шляхом переспрямування коштів з інших планових видатків і домовилися з компаніями-постачальниками щодо поставки препарату в медичні заклади столиці,— зазначила вона.— Сьогодні препарати вже роздали хворим. Цих запасів вистачить щонайменше на три тижні. Наразі планується наступна поставка інсуліну, тож до кінця року це питання не постане знову. Але на 2011-й потрібно збільшити фінансування закупівлі препарату та змінити порядок його видачі”. За словами пані Моїсєнко, наразі фахівці розробляють новий порядок видачі інсуліну шляхом рецептурного відпуску. До слова, таку схему розповсюдження препарату підтримує Мінохоронздоров'я, і її вже успішно застосовують у Полтавській області ●

У столиці розпочнуть підготовку до 70-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників

Голова КМДА Олександр Попов доручив профільним службам міста розпочати підготовку до відзначення 70-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників. “Нещодавно ми відзначили 67-му річницю, на часі — підготовка до святкування ювілейної дати, яку потрібно розпочати вже сьогодні. Окрім організаційної та матеріальної частини, треба готувати соціальну складову заходу. Потрібно провести зустрічі з ветеранськими організаціями, підготувати до активної участі учнівські та студентські активи. Профільне Управління у справах інвалідів, ветеранів війни та праці спільно з Головним управлінням освіти та культури мають розпочати розробку комплексних програм заходів”, — зауважив Олександр Попов.

Він додав, що в рамках реалізації цих програм заплановано зустрічі з громадськими організаціями та обговорення нагальних проблем їх роботи, залучення молоді до процесу підготовки, посилення матеріальної підтримки ветеранів, вирішення житлових питань. “У нас два роки на підготовку, тож до відзначення 70-ї річниці ми вже будемо мати конкретні результати виконаної роботи і на гідному рівні шануємо наших ветеранів”, — наголосив Олександр Попов ●

КАДРИ

Оптимізація задля розвитку

У КМДА скоротять бюрократичний апарат і реорганізують збиткові комунальні підприємства

Наталка МАРКІВ
“Хрещатик”

У Київській міській держадміністрації вирішили, що робитимуть зі збитковими комунальними підприємствами — частину з них ліквідує, частину реорганізують, а ще кілька приватизують. Також скоротять кількість чиновників у міській та районних адміністраціях. Крім того, до Дня Києва 2011 року столична влада обіцяє представити на розгляд громадськості стратегію розвитку міста до 2025 року, в якій буде прописано, як розвиватиметься місто у найближчі десять-п'ятнадцять років.

Одним з найважливіших питань на сьогодні в Києві є дещо розбалансована система управління містом, вважає голова КМДА Олександр Попов. Також потребують уваги питання належної організації взаємодії між загальноміським і районним рівнями управління та ефективного використання бюджетних коштів. У перші ж дні на посаді голови КМДА Олександр Попов вдався до рішучих дій — обіцяна влітку ліквідація збиткових комунальних підприємств стане реальністю. 17 листопада на засіданні колегії КМДА було представлено проєкт їх реорганізації. За словами заступника голови КМДА Олександра Пузанова, потрібно скорочувати бюджетні витрати на утримання підприємств, що працюють неефективно або ж дублюють роботу, яку повинні виконувати міські чи районні управління. Зокрема, загальна сума збитків підприємств за 9 місяців нинішнього року сягає 300 млн грн, а прибуток становить лише 40 млн грн. Причому зі 183 комунальних підприємств

Голова КМДА Олександр Попов та радник Президента Валерій Пустовойтенко обговорюють перспективи оптимізації роботи управлінського апарату

емств прибутки мали тільки 49. Тому передбачено 12 підприємств ліквідувати, 68 — реорганізувати, а 2 (зокрема й “Молочну кухню”) — приватизувати. Також вирішується доля КП “Київтранспарксервіс”.

Скорочення чекають і на чиновників мерії: тут планують звільнити приблизно 115 осіб. Зменшиться штат і в районних держадміністраціях. За словами заступника голови КМДА Руслана Крамаренка, заплановано скоротити кількість заступників голів райдержадміністрацій (у деяких районах їх було до 14, а стане не більше ніж шість).

Як повідомив Олександр Попов, загалом скорочення стосуватиметься майже півтори тисячі міських чиновників усіх рівнів. Завдяки цьому за рік на виплаті зарплат вдасться заощадити приблизно 80–100 млн грн бюджетних коштів, які можна буде спрямувати у соціальну сферу.

Крім того, за словами Олександра Попова, до Дня Києва 2011 буде розроблено стратегію розвитку міста до 2025 року, в якій буде прописано, як розвиватиметься столиця у найближчі десять-п'ятнадцять років. До написання цього документа залучатимуть не лише вітчизняних фахівців з різних галузей, а й міжнародних експертів. “Хотів би повідомити, що у п'ятницю ми підпишемо договір зі Світовим банком щодо надання КМДА технічної допомоги на грантовій основі у зв'язку із залученням іноземного консультанта до роботи над проєктом стратегії розвитку Києва на найближчі десять-п'ятнадцять років,— повідомив Олександр Попов.— Це дуже важливо, розроблення стратегії профінансує Фонд ефективного управління в повному обсязі, тож цей тягар не ляже на плечі міського бюджету, до того ж його розроблятимуть найкращі світові фахівці у цій галузі” ●

ПРОЕКТИ

Сімейна медицина — перспектива для майбутніх лікарів

Голова КМДА Олександр Попов розповів студентам про переваги роботи в амбулаторіях сімейних лікарів

Тетяна БЕСЧАСТНА
“Хрещатик”

Під час зустрічі з адміністрацією, педагогічним колективом та студентами Національного медичного університету імені Богомольця голова КМДА Олександр Попов наголосив, що майбутні випускники зможуть долучитися до реалізації проєкту амбулаторій сімейних лікарів. Міська влада планує створити мережу таких амбулаторій у рамках програми реорганізації медичної сфери.

У 2011 році відкриють понад 50 медичних закладів такого типу. Відповідно до договору з районною адміністрацією, там працюватимуть приватні лікарі, серед яких міська влада хоче бачити і випускників-медиків. У договорі буде детально окреслено головні функції спеціалістів та вимоги до них, а також зобов'язання влади перед лікарями. Після запровадження такої системи, за прогнозами голови КМДА, має поліпшитися якість медичного обслуговування.

“Якщо сімейний лікар забезпечить виконання такої угоди у визначених параметрах, він отримує певне матеріальне заохочення. І воно буде значно більшим, ніж сьогодні в бюджетній сфері”, — зазначив Олександр Попов.

Влада планує виділяти лікарям приміщення, забезпечувати їх потрібним обладнанням, у разі потреби брати на себе витрати на додаткове навчання або перенавчання лікарів, які працюватимуть у цій системі первинної

медико-санітарної допомоги. Таким чином поліпшаться якість надання киянам медичної допомоги та профілактики захворюваності. А лікарів стимулюватимуть до підвищення ефективності праці отриманням матеріальної винагороди за добре виконану роботу. Голова КМДА також переконаний, що сімейних лікарів потрібно забезпечувати не лише місцем роботи, а й житлом. Це має зацікавити молодих спеціалістів, зокрема й випускників медуніверситету. “Першу амбулаторію ми відкриваємо якраз на таких умовах. Житло можна буде передавати або як службове, або, якщо лікар певний час відпрацював, йому у власність”, — пояснив Олександр Попов.

Днями у столиці відкриють першу амбулаторію сімейних лікарів. Тож і кияни, і медики матимуть змогу перевірити ефективність нової системи на власному досвіді ●

Майбутні лікарі матимуть змогу працювати в сімейній медицині, спираючись не лише на моральну, а й на практичну підтримку влади

Здати пляшку можна цивілізовано

У столиці зростає кількість офіційних пунктів прийому склотари

Олена СТУЛЬЄВА
Сергій СКИЦ
"Хрещатик"

Для боротьби з тіньовим "пляшковим бізнесом", який розвивається всупереч усталеним правилам і нормам, міська влада обіцяє додатково відкрити ще кілька офіційних пунктів прийому вторинної сировини. Спеціально облаштовані та встановлені у відповідних місцях, вони створюють конкуренцію підпільним "генделікам".

Головне управління з контролю за благоустроєм КМДА зобов'язало районні влади вивчити ситуацію на місцях, внаслідок чого для задоволення попиту в кожному районі додають по одному, а то й по три пункти. Однак навіть за такої політики немає гарантії, що "веселих закладів" у дворах багатоповерхівок значно поменшає, якщо за них не візьмуться відповідні органи. А поки що мешканці будинків намагаються боротися з ними самостійно. І хоча більшість наших громадян вважають, що здавати тару є непростим, у столичних пунктах прийому склотари справжні аншлаги. Так чи інакше, справа ця економічно вигідна, але їй треба розглядати крізь призму закону.

Економіка повинна бути економною

Звичайна київська скляна ємність проживає тільки одне життя, закінчуючи його цілою чи розбитою на звалищі або в плавильних печах сміттєпереробних заводів. Під час переплавки економія енергії становить до 32 %, повітря — до 20 %, води — до 50 %. Відходи знижуються на всі 80 %. Під час вторинного використання склотари економія ресурсів ще більша, якщо брати до уваги, що Київ — майже п'ятимільйонне місто. Як використовують "беушну" склотару? Виявляється, всю її, окрім пляшок з-під шампанського, охоче приймають заводи з виробництва напоїв. Київський склотарний завод виробляє майже 150 тонн скляних банок різних ємностей на добу, з них приблизно 35 % виробляється зі склобою. Крім того, із склотари готують силікатний клей, синтетичне скловолокно та скловату.

Сервіс — крок до цивілізації

Про це не забувають у Європі. У сусідніх країнах пляшки приймає або усміхнений касир, або блискучий автомат у сучасному маркеті. У нас, у кращому випадку, похмурий продавець у кіоску. Отже, у "цивілізованому світі" здавати пляшки — буденна і в жодному випадку не принизлива справа, адже людині там надають сервіс. У нас же існує стереотип, що пляшки здають тільки п'яниці, бомжі та бабу-

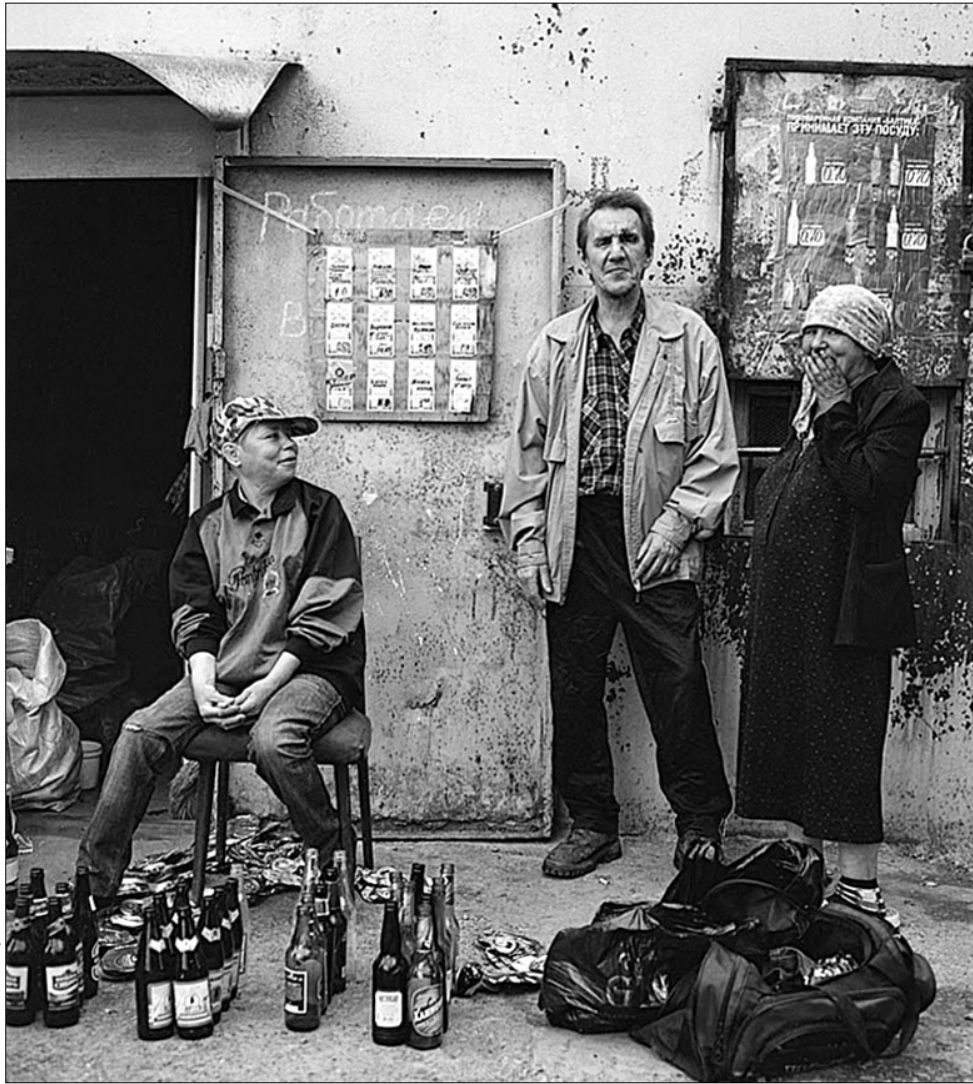

Фото Олександра КУСТОВА

Від таких місць батьки намагаються тримати своїх дітей подалі

сі з маленькою пенсією. Люди просто соромляться опинитися в такому товаристві. Звичайно, на Заході пляшки здають не лише з любові до природи. Внаслідок того, що роздільний збір сміття не завжди допомагає впоратися з любителями бити пляшки, в 1993 році в Німеччині набув чинності закон про передачу заставної вартості. Згідно з цим законом, підприємства, що випускають продукти в упаковці, зобов'язані організувати збір цієї самої упаковки. Для полегшення процесу ціну на порожні пляшки штучно завишено. Часом її вартість становить половину вартості початкового продукту. Якщо купити колу, випити її і здати пляшку — напій обійдеться за півціни. Європейці, які люблять вигоду, швидко оцінили переваги такої схеми, так що в них немає проблем із переробкою скла.

Процвітай, але чужі інтереси не зачіпай

Якщо вже порушили вигідну з усіх боків справу, то не хочеться обминати інтереси людей, котрі стають заручниками її "процвітань". Тож у нашому випадку, мешканці будинку № 23/16, що на вулиці Васильківській, неодноразово зверталися

до ТОВ "Квартет" із колективним листом щодо незручного сусіда у їхньому дворі — пункту прийому вторинної сировини. На це в комунальній конторі відповіли, що не мають до цього ніякого відношення. Підсобне приміщення колишнього кафе "Обрій", яке господарі переобладнали на пункт прийому вторинної сировини, знаходиться нібито на балансі райради, і краще було б звернутися до торгового відділу Головівської адміністрації. Там, у свою чергу, відмахнулися, мотивуючи це тим, що адміністрація на стадії закриття і краще зробити письмову заяву. Та правила існують, і їх ніхто не скасовував. Якщо пункт розташований на прибудинковій території у безпосередній близькості від житлових будинків, то керуюча компанія, відповідальна за утримання та забезпечення чистоти території, повинна провести загальні збори мешканців і запитати: чи вони не проти присутності у дворі цього пункту. Якщо таких зборів не проводили, то потрібно написати скаргу і віднести до керуючої компанії, адже мешканці будинків платять компаніям гроші за утримання території. У таких закладів повинні бути дозвільні документи від СЕС та Держспоживстандарту на оренду земельної ділянки під пункт прийому склотари.

ДОВІДКА "ХРЕЩАТИКА"

Якщо хочете поскаржитися на незручності, пов'язані з розміщенням пункту прийому склотари, вам можуть допомогти за телефонами:

1. Міська санепідстанція (СЕС) — головний лікар: Пономаренко Анатолій Миколайович (04053, м. Київ, вулиця Некрасівська, 10/8, тел. приймальні: (044) 486-54-86.

2. Київське обласне управління у справах захисту прав споживачів — 01001, м. Київ, вулиця Хрещатик, 6, тел. 279-92-62, 279-08-85,

e-mail: oblzahist@bigmir.net

3. Прокуратура м. Києва — 03150, вулиця Предславинська, 45/9, тел. приймальні — 524-82-61, тел. відділу з питань розгляду листів і прийому громадян — 527-71-22, тел. канцелярії — 527-72-74, тел. прес-секретаря 524-41-05.

4. Державна податкова адміністрація в Києві — 04116, м. Київ, вулиця Шолуденка, 33/19, тел. 461-76-12. Телефон, за яким можна записатися на прийом у громадській приймальні (щодня з 9.30 до 12.30) у Києві: 461-77-04.

Що робити, якщо заважають жити

Для початку варто поскаржитися дільничному, наприклад, на нецензурну лайку біля пункту, що розташований у дворі будинку. Далі — підготувати спільну заяву із підписами мешканців будинку і звернутися до держадміністрації району. Також є сенс надіслати скаргу до Головного управління у справах захисту прав споживачів щодо порушення умов надання послуг із прийому вторинної сировини. Враховуючи жадливий антисанітарний стан закладу, заяву повинна зацікавитися районна СЕС. Зрештою, для перевірки законності здійснення діяльності цього закладу можна звернутися до прокуратури. Отже, якщо всі ці органи оперативно зреагують, приводів для закриття знайдеться маса. Напевно, в таких пунктах є проблеми з дозвільними документами про відведення землі, дозвіл на будівництво, про узгодження щодо відкриття і роботи об'єкта.

Отже, прийом склотари — справа корисна, але організувати її потрібно цивілізовано, дотримуючись санітарних норм і відповідних положень законодавства. Якщо пункт підпорядковується муніципальній раді, то вона повинна стежити за видачею ліцензій, чистотою та іншими організаційними питаннями. Як варіант, можна залучити магазини до прийому склотари. Але вартість її при цьому повинна бути такою, щоб магазинам було вигідно цим займатися, адже під склотару потрібно спеціально відводити місце, відвантажувати її тощо. Та, на жаль, цим серйозно ніхто не займається. Тим більше, що "скляний бізнес" непогано почувається і без цього ●

ПРЯМА МОВА

Де мають розміщуватися пункти прийому склотари?

Роман КАРАЇМ,
юрист:

— Нехай краще бомжі збирають пляшки, ніж чинять якісь правопорушення. Але є сенс у тому, щоб розміщувати пункти прийому вторинної сировини у спеціально відведених місцях. І це не має бути прибудинко-

ва територія чи двір, парк, дитячий майданчик...

Василь,
мешканець Києва:

— Закривати пункти прийому склотари не можна — це однозначне. Десь же потрібно збирати відходи, правда? Правильно буде

відвести для цього спеціальні місця.

Валентина Миколаївна,
туристка із Санкт-Петербурга:

— Я не знаю, як у Києві, але в моєму місті такі об'єкти розміщені ближче до ринків. Облаштувати такі "будки" у дворах будинків заборонено.

У вас по-іншому? Можливо, це через те, що тут більше бідних людей. Хоча, на мою думку, Київ — дуже гарне місто. Бажаю вам процвітання!

Василь СУХАНОВ,
киянин:

— Я б не чіпав пункти прийому склотари хоча б заради того, щоб пляшки не валялися, де попало. Але для

цього краще було б знайти відповідні місця.

Настя,
студентка:

— Я думаю, що ці "бомжатники" з Києва варто взагалі прибрати! Вони вже своє віджили...

Опитувала Марина ЧОРНА,
"Хрещатик"
Фото Микола ТИМЧЕНКА

Молодий театр: новий, а не просто ще один

Ірина ЩЕРБАТА
"Хрещатик"

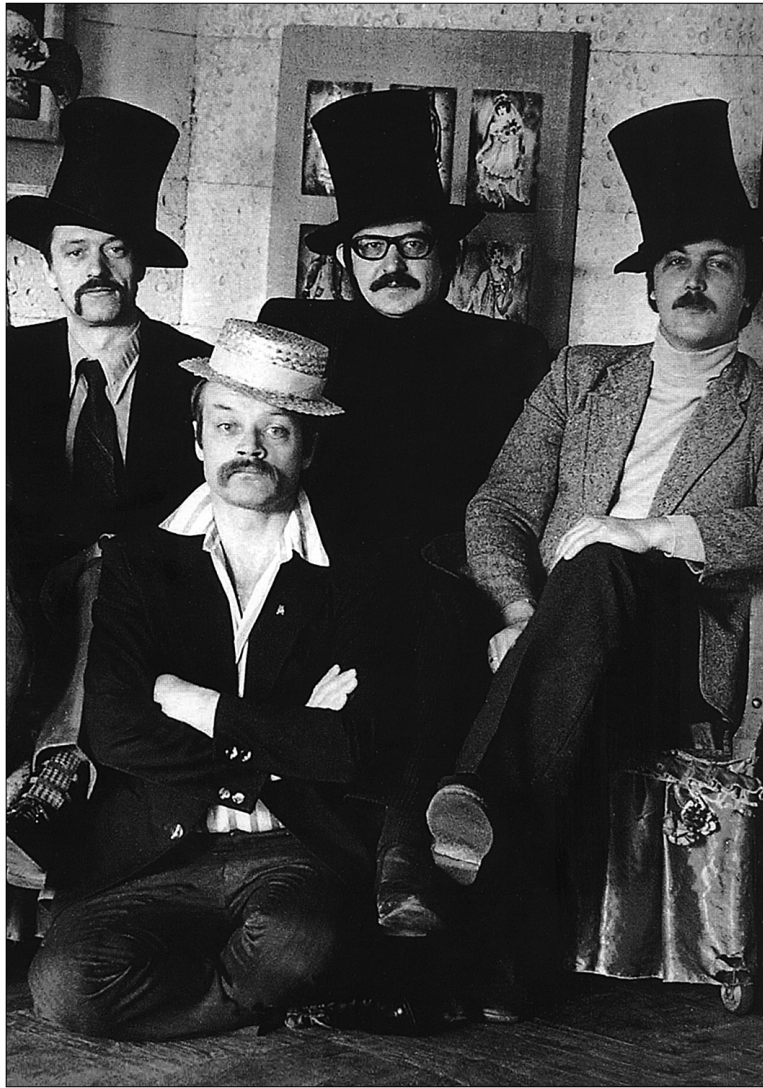
Якось у 80-х роках у новостворений Київський молодіжний театр завітав драматург Юхим Чеповицький і запитав: "Хлопці, це у вас новий театр чи просто ще один?" Слушне запитання, адже на той час україномовний театр Києва плекав великі надії на проривну силу вітчизняного театрального мистецтва. Проте у влади були свої погляди на місію культури...

17 грудня цього року Київський молодий театр святкуватиме 31-річчя. Про те, що пережив театр, яким був і яким став, розповідає своїм читачам "Хрещатик".

Народжений у партійній колісці

Молодіжний театр став ровесником подій кінця 70-х. Це коли поляки формували "Солидарність", у Афганістані йшла війна, український заводський ливарник четвертого розряду Василь Стус відливав "Батьківщину-матір", Іван Миколайчук знімав "Вавилон-XX", з Валерія Шевчука зняли цензуру, нарешті видали "Марусю Чурай" Ліни Костенко.

Затверджуючи постанову про створення Київського молодіжного театру, Рада Міністрів мала свої плани на нього. Наближалася Олімпіада-80 і треба було, щоб іноземні гості побачили "безпечні" вистави, тому й режисер мав бути "свій". Знайти таку людину виявилось нелегко. Розглядали кандидатури Леся Танюка, Віталія Малахова, Бориса Івченка. Навіть подумували Олега Табакова з Москви за-

Київських міщан вдають із себе директор Молодіжного театру Михайло Марущак, головний режисер Олександр Заболотний, актор Валерій Шевченко та головний художник Олександр Дідук

просити. Однак усі не підходили. Час сливався, а відкрити перший сезон треба було вже навесні 1980 року — до 110-ї річниці народження Леніна. На партійні умови нарешті погодився 42-річний Олександр Самсонович Заболотний.

Для відкриття першого сезону Самсонович, як його називали колеги, обрав московську новинку "З весною я до тебе повернулася!" (за листами та романом Миколи Островського "Як гартувалася сталь"). Якщо перша ви-

става пройшла більш-менш м'яко, то до наступних у чиновників були "поради та зауваження". Таких "порад" шоразу більшало, і через два роки Олександра Заболотного зняли з роботи за "невідповідність посаді". Його "Думу про любов" партійні чиновники звинуватили у націоналізмі, "З весною..." та "Алісу в Країні Чудес" — в антирадянщині, "Піти й не повернутися" — у вихвалянні зрадництва, "Стійкого принца" — у релігійності.

За своє життя театр пережив злети і падіння. Чи не найважчим виявився 86-й. Група почала поступово розпадатися. З театру пішла акторська команда Віталія

Вистава "Лев і Левиця" (за п'єсою Ірени Коваль "Поганські свята") схвилювала театральних глядачів Києва. Чого лише варта гра запрошених Богдана Ступки та Поліни Лозової

Малахова, через деякий час звільнилася група Валерія Більченка. Аварія на ЧАЕС внесла додаткове навантаження на колектив. Після вибуху актори дали 33 виступні концерти у Чорнобильській зоні та в місцях відпочинку працівників ЧАЕС.

Наступна хвиля припала на середину 90-х. Саме в цей час наставло переродження театру. Молодіжний став Молодим. Та про це — згодом.

Театр живе в акторах

До першої трупі Молодіжного ввійшли 36 акторів одного покоління і однієї мистецької школи. Більшість із них тільки випустилися з Київського театрального інституту, п'ятеро навчалися в одного майстра — Бориса Ставицького. В нинішніх персонажах Молодого театру київський глядач може впізнати тих "перших ластівко" 1979-го, які ввійшли до першої трупі. Це Вікторія Авдеєнко, Світлана Бочарова, Микола Вороненко, Ярослав Гаврилук, Людмила Демет'єва, Валерій Легін, Ярослав Чорненський, Ігор Щербак, Та-

мара Яценко. В першому сезоні прийшли до театрального храму не лише актори, а й юні гримерами, костюмерами та реквізиторами, які досі тут працюють: Галина Дідок, Валентина Кривокобильська, Варя Недбайло та Галина Яценко.

"Ветеран" театру Валерій Легін розповідає, що якась чуйка не дала йому піти з театру тоді, коли йшов Більченко, коли були мертві сезони в середині 90-х. "Оця чуйка — дуже хитра річ і дуже важлива в нашій справі, — каже Валерій. — Бо в театрі можна пропрацювати все життя й не розкритися: або тебе не бачать, або ти себе не бачиш. Коли Мойсей сказав мені, що бачить мене в ролі Гамлета, я засумнівався. Десь цілий рік сумнівався. А для нього це було принципово. Це важливо, коли режисер бачить у тобі те, чого не бачиш сам. Таких режисерів у нас було мало. Можливо, тому Молодіжний театр зробив менше, ніж міг би".

Нині в трупі Молодого театру 60 акторів, які відомі українським глядачам не лише за театральними виставами, а й за телепроектами та фільмами, в яких артисти знімаються в проміжках між виставами і репетиціями.

Вистава-легенда "За двома зайцями" пережила 800 постановок (грають Тамара Яценко та Ярослав Чорненський)

Скандальна "Четверта сестра" сучасного польського драматурга Януша Гловацького в перекладі Олександра Ірванця є пародією на чехівських "Трьох сестер"

“Московіада” Андруховича (грають Остап Ступка та Олексій Вертинський)

Репертуар — обличчя театру

Афіша будь-якого сучасного театру має відповідати вимогам часу. На початку 80-х “вимоги” визначала влада. Щоб отримати дозвіл на постановку, акторам Молодіжного доводилося грати перед партійним керівництвом у чотирьох-шести здачах. Так було з прем’єрами “Піти й не повернутися”, з “Алісою в Країні Чудес”. А скільки вистав просто зняли!..

За роки життя театр створив виставу-легенду “За двома зайцями”. За тридцять років її зіграли 800 разів. Тривалий час роль Проні Прокопівни грала неперевершена Тамара Яценко.

Завліт театру Наталія Єрмакова розповідає, що в середині 90-х Молодіжний переживав прострацію через відсутність творчого керівництва. “Хороші вистави в репертуарі ще траплялися, — розповідає Наталія, — але подальші перспективи театру здавалися туман-

но-тьмяними. Єдине, що було у моїй владі — знайти режисера з хорошою п’есою. Так у театрі з’явився учень Митницького — Дмитро Лазорко із драмою Гуго Клауса “П’ятниця”, перекладеною Сашком Іранцем. Вистава “День кохання, день свободи” (саме так зазначалося на афішах) посіла особливе місце в творчих долях акторів. Не було випадку, щоб після закінчення дійства всі актори розходилися. Навпаки, ми потребували спілкування. Ми прагнули продовжити почуття, викликані спектаклем, знову і знову поверталися до окремих епізодів, шукаючи “резонансу” з тим, що тільки-но пережили разом”.

Театр сьогодні

Знаковим збігом вважають театри те, що на Прорізній, 17, де сьогодні розмістився Молодий театр, 70 років тому був також Молодий театр, який очолював Лесь Курбас.

Одна з еротичних сцен “Хороводу любові” (грають Лілія Ребрик та Кирило Бін)

Останніх 16 років художнім керівником Молодого театру є Станіслав Мойсеєв. Він прийшов до театру в час змін, та в деякій мірі спровокував їх. Театр швидко починає набирати оберти, активно займається першопрочитанням, бере нові вектори. Неймовірний “РЕХУ-ВІЛІЗОР”, легендарний “Гамлет”, шалений “Хоровод любові”, ламаючий стереотипи “Дядя Ваня” і скандальна “Четверта сестра” — це ті “обурювачі” суспільного спокою, які створив творчий колектив під керівництвом Станіслава Мойсеєва. Моновистава Олексія Вертинського “Синій автомобіль” об’їздила багато фестивалів і збрала низку нагород. Новий керівник налагодив міжнародні

зв’язки, запросив до співпраці талановитих композиторів, сценаристів, художників. Нині театр задіяний у багатьох міжнародних проектах. У 2005 році — прем’єра вистави “Нелегал Орфейський” (Юрія Андруховича) на сцені Дюссельдорфського драматичного театру, у 2009 році — участь у проекті “Центральноевропейське театральне коло” (Угорщина), у 2010 році — прем’єра українсько-французького проекту “Поки мама не прийшла”.

Керівник Станіслав Мойсеєв ділиться думками: “Молодіжний/Молодий театр майже завжди існував на межі зльоту й падіння у прірву забуття. Саме ця дивовижна, незбагненна його здатність дивувала мене найбіль-

ДОВІДКА “ХРЕЩАТИКА”

Адреса Київського молодого театру:

Київ, вулиця Прорізана, 17 (ст. метро “Хрещатик”, “Золоті ворота”, “Театральна”)

Тел. для довідок: 234-62-51, 278-73-92

ше. Спостерігаючи за божевільними трансформерами Молодого театру, ми зауважуємо одну закономірність: щоразу, проходячи через вогненні випробування, Молодий знову постає з попелу, бризкаючи несамовитою енергією, виблискуючи новими ракурсами, наче нестямний містичний птах Фенікс” ●

Погляд на світ — оптимістичний

Переможців фотоконкурсу “Молоде обличчя України” відзначили грамотами та цінними призами

Оксана ЛИСИНОК
“Хрещатик”

Завершився Всеукраїнський фотоконкурс “Молоде обличчя України”. 16 листопада відбулися урочистості й нагородження наймайстерніших молодих фотографів з різних куточків України. Із 300 фоторобіт, які надійшли з усієї України, компетентне журі відбрало 24 найкращі.

Цього року учасники надіслали рекордну кількість робіт, аж 300, у восьми номінаціях. У конкурсі взяла участь молодь від 14 до 28 років. Роботи різножанрові, але відображають життєві ситуації. Зміст фотографій доносить до глядача реальні тенденції щодо розвитку молоді, її творчих успіхів, реалізації задумів, щоб спонукати молодь формувати активну життєву позицію. Конкурс проводять в Україні уже три роки послідовно за підтримки Міністерства у справах сім’ї, молоді та спорту, Міністерства культури і туризму та Національної спілки фотохудожників України.

Конкурсанти через об’єктив мали показати діяльність молодих людей, щоб закликати інших якомога активніше проводити

вільний час. Головна мета — самовдосконалення молоді, її всебічний розвиток, організація змістовного дозвілля в аспекті візуального мистецтва.

“Конкурс популярний серед молоді, адже це добрий початок для реалізації себе як фотохудожника. До того ж фотовиставку ми експонуємо протягом року в Міністерстві у справах сім’ї, молоді та спорту. Минулорічну виставку було представлено на Дня культури в Азербайджані”, — розповідає Тамара Ходарева, начальник відділу патріотичного виховання та підтримки творчих ініціатив молоді департаменту молодіжної політики міністерства.

“У нас була дуже складна робота, оскільки на конкурс надійшло понад 300 фото. Якесь професійніше зроблено, але вони не завжди відповідали тематичному завданню, яке визначив автор, тому нам доводилося переносити фото до відповідної номінації самостійно. Та все ж таки ми відібрали найкращі роботи, хоча були і суперечки між членами журі”, — розповів Олексій Безгін, голова конкурсної комісії, ректор Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого.

Переможцями Всеукраїнського фотоконкурсу “Молоде обличчя України” стали шість учасників у різних номінаціях — з Во-

Фоторобота Світлани Шешинської “Краса” закликає до оптимістичного сприйняття життя

линської, Донецької, Запорізької, Черкаської областей та Криму.

Один з переможців, Сергій Штепа, захоплюється фотографією п’ятнадцять років, а серйозніше почав займатися сім років тому. За фахом він журналіст і видавець, нещодавно закінчив

аспірантуру в Запорізькому національному університеті. Брав участь лише в конкурсах, які проводила Запорізька міськдержадміністрація, це перший серйозний конкурс, на який він надіслав роботи. “Я здебільшого роблю портрети і знімаю весілля. Тут

треба ловити ту мить, яка вже ніколи не повториться. Фотографування не вважаю своєю основною професією. Це, швидше, хобі. Фотографія для мене — творчість, я насолоджуюся самим процесом роботи”, — розповів Сергій ●

Аїда ДЖАНГІРОВА: “Я не бачу в графіті крамоли, якщо це естетично органічно у просторі”

Співорганізатор фестивалю Muralissimo — про популяризацію стріт-арту та реакцію киян на перші роботи

Нещодавно “Хрещатик” писав про субкультуру графіті, муралізм, їхні вигоди та сучасні особливості. Йшлося і про фестиваль вуличного мистецтва Muralissimo, який триває нині у Києві. Днями на фасаді будинку на вулиці Златоустівській, 20 з’явилося уже третє графіті-панно в рамках фестивалю у виконанні французького стріт-артиста Remed (Alby Guillaume), який надихався київськими пам’ятниками “Батьківщина-мати” та “Кий, Щек, Хорив і сестра їхня Либідь”. Про співпрацю міста і графітерів та навіщо потрібні муралі — розмалювані стіни — на столичних будівлях, “Хрещатик” розпитав у директора галереї “Лавра” і співорганізатора фестивалю Muralissimo Аїди Джангірової.

— Як особисто Ви ставитеся до графіті та муралізму?

— Малювання на стінах старе, як наш розумний світ. Тримуючи в руках шматок крейди або вугілля, людина вже хотіла передати за його допомогою якусь інформацію. Графіті в сьогоденні швидко розумні — явище, народжене технічним прогресом: ще в шістдесятих роках було налагоджено виробництво фарби в балонах, і всі, в кого “горіли” руки, могли виплеснути свою “творчу” енергію на паркані. І не тільки.

Я не бачу в графіті крамоли, якщо це естетично органічно у просторі. Муралі (фігуративні малюнки на стіні з певним сюжетом) найчастіше приховують недоліки ремонту або архітектурну непривабливість. За кордоном муралі використовують з різною метою: соціальною, політичною та іншими. В Ольстері, наприклад, навесні цього року гостра боротьба протестантів і католиків викликала цікавий культурний феномен — муралі на політично-релігійні теми, в яких ворожі угруповання висміюють і очорнюють одне одного, водночас оспівуючи свої бойові подвиги і згадуючи загиблих товаришів. Така ж історія з Чилі, Венесуелою...

У Київ ця субкультура прийшла не так давно, але це сталося б рано чи пізно, оскільки кордони нашого світу розсунулися. Для мене важливо, щоб люди стали розрізняти дрібне хуліганство з балончиком у руках від художньо усвідомленого простору і стіни як елементу цього простору. Така робота по силі лише художників.

Ще важливіше — не виклика-

ти непотрібного ажіотажу і бажання все навколо замалювати. Головне — не перегнути палиці...

— Стіни галереї “Лавра” розмалювали ще до початку фестивалю. Як починалася співпраця з графітерами?

— Ідея проведення фестивалю стріт-арту Muralissimo виникла не випадково. Вже другий рік поспіль галерея “Лавра” проводить фестиваль I love Kiev, який демонструє всі вияви урбаністичної культури. Природним стало проведення графіті-фестивалю в рамках I love Kiev за участю досвідчених графітерів з Харькова, Донецька, Луганська і Берліна. Формат графіті-джему і його кінцевий результат логічні для перетворення невразного орен срасе галереї “Лавра” (у такому стані дісталася новій команді галереї унікальні двори і приміщення галереї) в єдиний арт-об’єкт.

У 2010 році бути кураторами

графіті-фестивалю на I love Kiev ми запропонували Саші Павлову (Kiot) і Вові Воротневу (Lodek). Хлопці привезли багато графітерів з Європи, залучили провідних українських стріт-артистів. Так поступово простір “Лаври” стає “своїм”, обжитим для хлопців. Нині галерея — єдиний спеціально відведений для стріт-арту майданчик у Києві.

— Ще до початку проекту митці розмалювали станції швидкісного трамваю “Польова” та “Героїв Севастополя”, а в рамках фестивалю Muralissimo французи 2Shy та Remed попрацювали над стінами будинків на вулицях Гоголівській та Златоустівській. Скільки планується охопити об’єктів загалом? Хто і за якими принципами обирає будівлі?

— До кінця цього року ми плануємо розписати ще дві-три будівлі, а в наступному — кілька торців будинків у центрі Києва. Ми провели велику роботу

й збрали базу з фотографіями споруд непривабливого зовнішнього вигляду. Оргкомітет фестивалю відібрав найвдаліші для розпису будівель, які не є пам’ятками архітектури, але розташовані в центральній частині міста.

— У фестивалі беруть участь не лише українські, а й зарубіжні майстри. Ескізи до своїх робіт вони придумують самі. Чи не побоюєтесь, що малюнки іноземців не впишуться органічно на київських вулицях?

— У місті з’являються нові стріт-арт об’єкти, це нормальна європейська практика: залучати представників стріт-арту до міських проектів. Ми запросили лише найкращих з усього світу. Всі вони мають великий творчий доробок та досвід роботи на фасадах. Професійні майстри створюють ескізи з урахуванням специфіки розташування кожного будинку (во-

ни бачили фото з важливими київськими архітектурними символами та з фасадами). Створенні панно стануть частиною галереї просто неба та будуть арт-орієнтирами на мапі Києва.

— Чи охоче погодилася на співпрацю міська влада?

— Під час підготовки до проведення фестивалю Muralissimo ми несподівано отримали завдання міської влади розписати переходи станцій швидкісного трамваю. Мені, наприклад, довелося для цього здати квитки до Петербурга, куди запросив мене Андрій Жолдак. Прем’єра його вистави “Москва — Петушки” відбулась у рамках престижного театрального фестивалю “Балтійський дім”.

А дозвіл на Muralissimo ми намагалися отримати майже півтора року. Це стало можливим лише тепер, але досі немає оптимальної дозвільної системи.

— Яскраве графіті й розмалювані стіни в деяких людей, особливо літніх, викликають сумніви або й негативну реакцію. Які відгуки вже були з боку киян?

— Враження перехожих та мешканців будинків різні, однак чули переважно схвальні відгуки та подяку за те, що зробили. Перші результати вказують на те, що художні панно, створені іноземцями, перетворюють раніше непривабливі стіни на арт-об’єкти. Проходлячи повз будівлю з розписом, люди зупиняються та милуються.

— Що хочете донести киянам через фестиваль Muralissimo, яким буде його результат? Це одноразовий проект, чи є вже якісь тривалі задумки?

— Мета фестивалю — популяризація стріт-арту і видання каталогу українського графіті. Наш проект не має соціального підтексту, він ставить лише мистецькі завдання. Muralissimo планували на два роки, його реалізацію приурочено до проведення “Євро 2012”. Яскраві, позитивні муралі кардинально змінять зовнішній вигляд столиці і приємно здивують гостей чемпіонату. Але вже тепер очевидно, що фестиваль відбуватиметься щороку в плідній співпраці з іноземними фестивалями.

— У підготовці до фестивалю був обмін досвідом з іншими містами і столицями?

— Культурним обміном є вже сама участь іноземних митців. Гості фестивалю — визнані стріт-артисти, вони проведуть серію майстер-класів. На сьогодні усі зусилля спрямовано на якісне проведення фестивалю Muralissimo в Києві, після його завершення ми продовжимо співпрацю із багатьма цікавими графітерами ●

Розмовляла Марія БЕЛЯЄВА, “Хрещатик”

Нюра

Сьогодні "Хрещатик" знову повертається до творчості Вікторії Торон. Її прониклива проза нікого не може залишити байдужим.

Вона була моєю медсестрою. Не тією, котрої ніколи немає на місці, коли вона найбільше потрібна, і яка чинить пасивний опір лікарям і хворим, вважаючи, що вже сама її присутність на роботі виправдує ті гроші, які вона отримує. Вона була християнською медсестрою. Сухенька, дрібненька ("ззаду-піонерка, спереду-пенсіонерка", — казала вона про себе, сміючись), маючи років із п'ятдесят, вона бігала по коридорах, супроводжуючи хворих у різні кабінети, благаючи лікарів прийняти когось поза чергою через те, що в нього особливо болить або він здалеку приїхав, або ще з якоїсь причини, і все це робила безкорисливо, заради милосердя й усвідомлення своєї потрібності. Часто від неї відмахувалися, бо клопотання її були недоладні й у медичному плані безграмотні, але вона не ображалась. Медична освіта в неї була мінімальна; до того, як вона прийшла до нашого інституту, їй часто доводилося ставити клізми. Для неї це було священнодійством — ніхто з цим не справлявся ніжніше й легше, ніж вона. Ні крихти гидливості або дріб'язкового самолюбства. Вона розповідала, як чоловіки спочатку соромились її, але стільки делікатності й поваги було в ній до тлінного тіла людського — вмістилища Божого духу, — що скоро вони переставали думати про неї. Втім, не завжди. Один із її пацієнтів, начальник телефонної станції, в подяку за її клізми встановив їй телефон. Вона стурбовано скаржилася мені, що її знайомі з церкви заздрісно перешіптувалися: "Ну, і для чого їй телефон? Куди вона буде дзвонити і хто буде дзвонити їй?".

Тривалий час вона жила самотньо, увесь час опікуючись кимось, комусь допомагаючи. Коли їй виповнилося 43 роки, вона вперше вийшла заміж. Це трапилося несподівано і незвичайно. Одна з жінок, за якою вона довго й віддано доглядала, перед смертю заповіла їй свого чоловіка. Вона підкликала його до себе і сказала: "Женись на Нюрі, кращої дружини ти для себе не знайдеш". Отож вони одружилися, і розпочалося у Нюрі дивне життя заміжньої жінки.

Чоловік її зовні справляв враження здорової людини, але мав групу інвалідності з ревмокардиту. Ми в своєму колективі підозрювали, що він дещо перебільшує серйозність своєї недуги і використовує Нюру. Вона, вочевидь, відчувала, що ми з недостатньою повагою ставимося до нього, і завжди говорила про нього піднесено, вихваляючи різні його таланти, як-от любов до книжок і майстеровитість.

Утім, і вона мусила визнати примхливість його характеру. Часом на нього нападали нудьга, він пакував рюкзак і пускався "в тайгу". Я не зовсім розуміла, про яку "тайгу" йдеться. З точки зору географії це було нереально. Нюра завжди пояснювала плутано, і мені часто доводилося від-

гадувати, що вона мала на увазі. Зрозуміло, однак, було те, що й першій дружині неодноразово доводилося їздити за ним у тайгу(?), розшукувати його там і привозити додому. Зіткнувшись із цим милим дивацтвом, Нюра не на жарт засмутилася. Виявилося, що однієї вірності й турботливості замало для того, щоб зробити кохану людину щасливою. Вона настійно й гаряче молилася, і якимось, після багатьох незаслужених образ в її сімейному житті, їй раптом відкрилося: вона не відповідальна за те, що лежить за межами її відданості. Відтоді вона повеселішала, і я зі здивуванням слухала, як вона, ще донедавна ніяковіючи перед чоловіком, стурбована складністю його характеру, тепер говорила, сміючись: "Тімочка знову погрожував тайгою... Ну що ж, на все Божа воля, а я за ним не побіжу..."

Ніколи за увесь час її сімейної епопеї не прорвалося в ній незадоволення, воно просто в ній не виникало. Як завжди, вона була сумлінна в роботі і послужлива до хворих і до мене — її нібито безпосередньому начальству. Не знаю, наскільки широко вона була прив'язана до мене, у той час я над цим не замислювалася. У хвилини перерви вона готувала мені чай або з власної ініціативи плела камізелку моему чоловікові, який завжди кашляв. Часом вона відверто запобігала переді мною — вважала це необхідним щодо "начальства".

Єдине, в чому вона ніколи не поступалася, була її віра. Вірила вона по-дитячому, душею, без питань і сумнівів. До Бога й усіх релігійних свят у неї було ставлення майже інтимне. Вона зна-

ла всіх святих, усі тонкощі церковної служби і що символізує в ній кожне дійство. Ніколи я більше не чула стільки чудернацьких слів церковного вжитку, якими вона оперувала з легкістю, ніколи не уявляла собі, що можна з такою ревністю слідкувати за виконанням усіх ритуалів церковної служби!

"А я батюшці шепочу: капітаску забули засмикнути, капітаску, а він на мене як гляє! Розгнівився, мабуть", — скаржилася вона.

Інститут наш знаходився недалеко від Володимирської церкви. Переспів дзвонів вливався у вікна, і лице її благоговійно яснішало. Підозрюю, що саме це й визначило для неї вибір місця роботи. Вона прибігала вранці прямо з церкви, солідно спізнившись, але щаслива, похапцем, метушливо переодягалася, пхала мені в руку дві свічі проскурки — для мене й мого чоловіка, намагаючись мене задобрити, і я досі пам'ятаю смак білого прісного тіста і ту відчайдушну відвагу, з якою вона, завжди дисциплінована, йшла на ризик заради своїх переконань. У той час релігійність не була популярною, принаймні її остерігалися демонструвати відкрито, і аж ніяк вона не повинна була заважати роботі. В епоху масової кампанії по боротьбі із спізнаннями ризик був чималий.

Над Нюрою підсміювались, особливо над тим, що чоловік її мав звичай лягати в лікарню — на лікарняні харчі — під час довгих постів, яких Нюра свято дотримувалася. Піст, звичайно ж, поширювався і на фізичну близькість, і я лише могла здогадуватися про неабиякі при-

страсті, які вирували в її хаті напередодні, коли на ранок вона із винуватою усмішкою напівскаржилася-напівділилася зі мною, що їй знову довелося "умовляти Тімочку".

Родом вона була десь із глибинки Росії, де в неї залишилися численні брати, сестри й племінники. Тімочка не любив їздити туди, оскільки, як я це розуміла, при їхній появі вони одразу мимоволі втягувалися у безладний галасливий вир життя великої родини, з її безцеремонним ставленням до особистості, яку він у собі цінував і викохував. Нюра була б щаслива цілковито розчинитися в родових стосунках, однак через мовчазне незадоволення чоловіка завжди в ці приїзди була ніби "між двома вогнями". Усе ж вона постійно сподівалася перевиховати Тімочку своїми "умовляннями", твердо вірячи у чудодійність цього засобу, і якимось зізналася мені, що має заповітну мрію: коли вона вийде на пенсію, вони з Тімочкою, прихопивши усі його інструменти, поселяться десь у рідних її місцях (не там, де її родичі), куплять хатку і — найголовніше — будуть служити в маленькій сільській церкві вдвох — він і вона. Вона говорила про це розчулено, з трудом підбираючи слова, і зволожений погляд її очей краще за слова передавав радість людини, яка твердо знає, в чому її поклонання. Я заздріла їй. Та й як не заздрити — у наш час бачити людину із такою мрією! Я не хотіла засмучувати її роздумами про те, яка на неї чекає велетенська робота з "умовляння" Тімочки, який ціле життя своє прожив у великому столичному місті.

Ще, я пам'ятаю, вона якось сказала мені: "Ось усі хочуть померти легко, а я б хотіла трохи полежати і помучитись, щоб очиститись". До смерті вона ставилася серйозно.

Із років тому ми втратили одну одну з поля зору. Я пішла в декретну відпустку. За цей час відділ розформували, співробітники повлаштувалися хто куди. Я ніколи більше не бачила Нюри. Це трапляється скрізь, особливо у великих містах: службові стосунки рвуться, люди розходяться і розповідають історії своїх життів іншим, в інших місцях...

Через три роки після того, як ми розлучилися, я одержала від Нюри звістку в листі від нашої спільної знайомої. Вона передавала мені привіт і повідомляла, що Тімочка помер від серцевої недостатності. Мене неприємно вразила ця звістка: по-перше, тому що всі ми виявилися несправедливими до нього, і по-друге, як же тепер Нюрі самій? Що буде з її мрією?

Ось уже десять років час від часу я набираю номер телефону, з якого ніхто не відповідає. Цей номер колись давно мені дала сама Нюра. Адреси її я не маю і сама знаходжуся за тридев'ять земель від того міста, де ми колись із нею працювали. Я дзвоню, сподіваючись на диво: а раптом? Чи вона поїхала на батьківщину, чи її номер змінився? Щоразу я чомусь тішуся, коли в трубіці впевнено і стійко звучать довгі гудки. Мені здається, що вона просто кудись вийшла. Я навіть не знаю, чи пам'ятає вона мене, чи потребує. Мені просто хочеться, щоб одного разу вона підняла телефонну трубку... ●

ПЕРЕДПЛАТА на 2011 рік

НА ГАЗЕТУ

«ХРЕЩАТИК»

ЗА ПІВЦІНИ

АДРЕСА:

01034, м. Київ,

вул. Володимирська, 51-б

ТЕЛЕФОН: 234-27-35ІНДЕКС ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ) **61308** ІНДЕКС ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ) **22094**

Передплатні ціни

на місяць —40 грн. 90 коп.	на місяць —10 грн. 90 коп.
на 3 місяця —122 грн. 10 коп.	на 3 місяця —32 грн. 10 коп.
на 6 місяців —242 грн. 55 коп.	на 6 місяців —62 грн. 55 коп.
на 12 місяців — ..483 грн. 90 коп.	на 12 місяців — 123 грн. 90 коп.

Пільгова передплата з доставкою газети в поштову скриньку

на місяць —21 грн. 50 коп.	на місяць —6 грн. 50 коп.
на 3 місяця —64 грн. 50 коп.	на 3 місяця —19 грн. 50 коп.
на 6 місяців —129 грн. 00 коп.	на 6 місяців —39 грн. 00 коп.
на 12 місяців — ..258 грн. 00 коп.	на 12 місяців — ..78 грн. 00 коп.

Оформлення проводиться в редакції

ЗАЯВА ПРО НАМІРИ

1. Інвестор (замовник): ТОВ "Контактбудсервіс", 04107, м. Київ, вул. Багговутівська, 8/10.**2. Місце розташування майданчика будівництва:** м. Київ, Дарницький район, житловий масив Осокорки-Центральні.**3. Характеристика діяльності:** Намив території для будівництва до переліку видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, не входить.**4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності:** генеральним планом розвитку м. Київ передбачено будівництво житлового масиву Осокорки-Центральні з комплексами комунального соціально-культурного та побутового призначення.**5. Потреба в ресурсах при будівництві:**
земельних136 га під забудову житлового масиву;
сировиннихпіску 14,3 млн. м³ для намиву;
енергетичних ..потужність 6,1 тис. кВт для роботи механізмів намиву;
трудова400 чол.**6. Транспортне забезпечення:** намив виконується по трубах (гідротранспорт).**7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності:**
- знімання та використання родючого шару ґрунту для благоустрою міста;
- забезпечення зворотного водопостачання процесу гідронамиву.**8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території:** для захисту території майбутньої забудови житлового масиву від підтоплення і затоплення передбачається підняття існуючої поверхні до не затоплюваних відміток методом гідромеханізації.**9. Можливі впливи планованої діяльності на навколишнє середовище:**

клімат і мікрокліматне впливає
повітрянене впливає
водненезначно
ґрунтзнімається
рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти ..відсутні
навколишнє соціальне середовище (населення) не впливає
навколишнє техногенне середовищене впливає

10. Відходи виробництва і можливість їх повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного захоронення: відходи не створюються.**11. Обсяг виконання ОВНС:** у відповідності з ДБН А.2.2-1 -2003 у скороченому вигляді.**12. Участь громадськості:**
- матеріали обговорення громадськості проекту детального планування території ж/м Осокорки.

КИТАЙСЬКИЙ ЦИРК

ПІД ПАТРОНАТОМ ПОСОЛЬСТВА КНР

ВЖЕ У КИЄВІ!Розклад вистав:
Пт. - 19:00
Сб., Нд. - 13:00; 17:00вул. Дегтярівська, 7А **93-03** (з моб)**Лук'янівська 455-85-85**хрещатик
АероСвіт
Керівництво

www.kobzov.ua

КИЇВ
радіо
98FM**КАРАОКЕ ПО-УКРАЇНСЬКИ
АБО ЗАСПІВАЙ ІЗ ЗІРКОЮ!****454-00-33**

23, 24

ЛИСТОПАДА
НП УКРАЇНАІнформаційний партнер:
хрещатик
Київська муніципальна газета

ТОНІС

5
Р24
HITECH
advertisementBonapArt
Event Catering Company
ПРЕЗЕНТУЄ КОМПАНІЯ
WWW.BONAPART.COM.UAРАДІО
Алла
99.4FMДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ
АНСАМБЛЬ НАРОДНОГО ТАНЦЮ ІМЕНІ

ІГОРЯ МОІСЄЄВА

"ТАНЦІ НАРОДІВ СВІТУ"ПОСТАНОВНИК ВСІХ ТАНЦІВ ІГОР МОІСЄЄВ
287-87-87 WWW.PARTER.UA

Великий тур пам'яті метра

Ансамбль народного танцю імені Ігоря Моїсеєва представить у Києві програму гастрольного турне, організованого до дня народження митця

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

Після тривалої перерви кияни знову зможуть насолодитися виступом на великій сцені Державного академічного ансамблю народного танцю імені Ігоря Моїсеєва. Великий тур колективу присвячений 105-річчю від дня народження його засновника Ігоря Моїсеєва, батьківщиною якого, до слова, є саме Київ. 23 та 24 листопада у Національному палаці мистецтв "Україна" артисти ансамблю презентують програму "Танці народів світу" — найкращі номери скарбниці фольклорної хореографії.

Останній і єдиний виступ Державного академічного ансамблю народного танцю імені Ігоря Моїсеєва відбувся в столиці аж у грудні 2005 року. Цьогоріч свій 74-й сезон колектив відкрив програмою "Танці народів світу" та великим гастрольним туром, присвяченим 105-річчю від дня народження його засновника. І не дарма до переліку міст увійшов Київ — тут 1906 року в родині збіднілого дворянина та юриста народився Ігор Моїсеєв.

Історія славетного на весь світ ансамблю розпочалася у 1937 році, коли молодий хореограф Большого театру Ігор Моїсеєв відібрав для своєї трупи 25 артистів — багато з них були аматорами, проте мали шалене бажання танцювати. Так народився перший у світі ансамбль народного танцю. Секрет його успіху — в постановках Ігоря Моїсеєва, який вдало використав найкращий тан-

цювальний фольклор народів світу — вперше на великій сцені було виконано російську "Полянка", українську "Метелиця", осетинський "Симд", грузинський "Лекурі". З першого концерту, який відбувся 29 серпня 1937 року в московському театрі "Ермітаж", артисти постійно виступають за

кордоном, об'їздили понад 60 країн. За рекордну кількість гастрольних ансамбль потрапив до Книги рекордів Росії. Першим з радянських колективів за часів "залізної завіси" ансамбль поїхав до Франції, Великобританії та США. Серед досягнень — налагодження культурних зв'язків Росії з Монголією, Фінляндією, Китаєм, Єгиптом, виступи на сцені паризької Grand Opera та міланської La Scala. Прикладом для інших країн став і власне новаторський тип ансамблю, який придумав Ігор Моїсеєв — професійна балетна трупа, яка танцює фольклорну хореографію. Часто колектив ставав навіть законодавцем моди — після виступу у Франції жінки почали носити чоботи-козачок, а в Європі номер "Партизани" ввів в моду каракулеві шапки.

Нині в репертуарі ансамблю понад 300 оригінальних творів, які поставив Ігор Моїсеєв. У складі трупи танцюють 85 професійних танцівників, що здатні перевтілюватися в різні образи з народної культури, найчастіше це випускники школи народного танцю, яка діє при ансамблі. Видатний хореограф Ігор Моїсеєв пішов із життя в листопаді 2007 року на 102 році життя і залишив по собі унікальний ансамбль, яким керував 70 років. 105-річчю від дня народження свого засновника Державний академічний ансамбль народного танцю імені Ігоря Моїсеєва присвятив великий гастрольний тур. Для киян найкращі номери "Танці народів світу" колектив виконає 23 та 24 листопада на сцені Національного палацу мистецтв "Україна" ●

23 та 24 листопада у Національному палаці мистецтв "Україна" артисти Державного академічного ансамблю народного танцю імені Ігоря Моїсеєва презентують найкращі номери фольклорної хореографії

Гороскоп киянина на 18 листопада

ОВНИ, конфронтація з оточенням пом'якшиться. Однак, якщо за останній місяць не досягли гармонії в стосунках, компроміс інтересів лишиться міражем... Не ухвалюйте остаточних рішень, утримайтеся від утілення перспективних ідей.

ТЕЛЬЦІ, над вами навис меч небесних санкцій. Нічого важливого на власний розсуд не розпочинайте, приборкайте власні ініціативи та амбіції. Це день кармічної розплати! Смирно підкоріться обставинам. Тоді у вашій долі незабаром усе зміниться на краще.

БЛИЗНЯТА, апелюйте до друзів, які з радістю та благородно підставлять вам міцне плече і допоможуть вийти зі скрути. Конкуренти стануть білими та пухнастими. Однак не дуже розслабляйтеся, це результат тимчасового піднесеного настрою, а не ознака справжньої глибокої симпатії до вас. Навколишня атмосфера буде пронизана ворожим духом до 7 грудня.

РАКИ, не збавляйте взятого вчора темпу. Якщо проледарювали, мерщій до роботи. Надолужуйте згаяне, адже сил — хоч греблю гати! І майте на увазі, люди, яких ви підозрюєте у ворожому ставленні і неприязні, насправді налаштовані до вас мирно та лояльно. Годі сваритися та терзати себе через образи. Хай живе любов і злагода!

ЛЕВИ, фортуна прихильна до вас. Тож із будь-якими справами здатні впоратися на відмінно. І навіть у безвихідних конфліктах ваш дипломатичний скіпетр здатний творити чудеса. З радістю беріть на себе роль арбітра там, де вирують бунтівні суперечки.

ДІВИ, хоч смітити грошима (з огляду на унікальний практицизм) і не в ваших правилах, однак нині дбайливість буде марною. Якщо хочете зробити важливу покупку (чи на цьому наполягає родина), смак може підвести і ви зопалу придбаєте не ту річ, яку хотіли, лише розтринькаєте бюджетний ліміт.

ТЕРЕЗИ, ваше місце за шлюбним стерном. Утім, не дуже цупко за нього тримайтеся, дайте, при бажанні, покермувати благовірним для збереження компромісу інтересів. Стратегія поперемінного кермування найдоцільніша, і є чудовою перестраховкою від руйнації подружнього тандему. Ділових союзів це також стосується.

СКОРПІОНИ, на роботі з вами змагатися сенсу немає, бо лаври стахановця гарантовані. Робіть все швидко, якісно і своєчасно на високому фаховому рівні, на задрість ледарям і нездарам. Однак тринькати сили без завчасно домовленої оплати не варто. Альтруїстичні, некуплені заслужено пожертви можуть повернутися хворобами як кара за недбале ставлення до власних енергоресурсів.

СТРІЛЬЦІ знемагають у полоні кармічних подій, що нагромадилися протягом минулого року. Розплата йде важко... Втім, сьогодні дозволено взяти "відгул" і трохи перепочити. Влаштуйте свято для душі. Репертуар розваг можете обрати собі до вподоби та випустити накопичену пару нереалізованих бажань.

КОЗОРОГИ, пріоритет — приватному життю. Зберіть сили в кулак і доведіть до переможного фіналу незавершені домашні справи. Інакше запал ентузіазму згасне, і все доведеться відкласти на потім, а коли кращі часи настануть — невідомо... сидітимете в гармидері.

ВОДОЛІЙ, займіться справами, що потребують високих розумових і фізичних енергозатрат. У полеміку хто правий, а хто винний, ліпше не встрявати, "вийміть спочатку колоду із власного ока", а потім критикуйте, робіть зауваження.

РИБИ, керуючись бажанням розбагатіти, з ненаситною одержимістю працюватимуть заради матеріальних винагород, поліпшення сімейного та ділового бюджету, сплати податків, кредитів, заборгованостей. А коли задумали щось придбати чи продати — сім разів відмірте — один відріжте, аби не вскочити в халепу.

Любов ШЕХМАТОВА, астролог

СУДОКУ

1	8		5				4	9
5					9		8	
	3			7	1	5	6	
6	5		3	2	4	9		
7	1	2	6	9		8	3	
2								8
			9			4		
4				6				5

Відповідь на sudoku, вміщений у нашій газеті 17 листопада

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділене на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку — заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному квадраті.

7	2	5	4	6	9	8	1	3
1	6	4	8	2	3	9	7	5
9	8	3	7	1	5	2	6	4
8	3	1	5	7	2	6	4	9
6	4	9	3	8	1	7	5	2
5	7	2	9	4	6	3	8	1
4	1	8	2	3	7	5	9	6
3	9	7	6	5	4	1	2	8
2	5	6	1	9	8	4	3	7

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Завтра

В Україні хмарно з проясненнями. Подекуди часом дощ. Вітер південно-східний, східний, 3—6 м/с. Температура вдень +12...+16°C, вночі +5...+10°C; на узбережжі Криму до +16°C; на Одещині +12...+14°C, на сході країни +6...+8°C, вночі +3...+5°C; у західних областях місцями +13...+16°C, вночі +9...+11°C.

На Київщині хмарно з проясненнями. Часом можливий невеликий дощ. Вітер південно-східний, 3—6 м/с. Температура вдень +7...+9°C, вночі +4...+5°C.

Сьогодні

18 листопада відзначається день пам'яті мучеників Галактіона й Епістимії. За старих часів у цей день дівчата молилися про наречених і благали Всевишнього послати їм гарного чоловіка. Цього дня прогноз погоди визначали так: якщо стелиться туман — буде тепло, а якщо іній на деревах — треба готуватися до морозів. Від цього часу починають змінювати шубки біляки, білки, ласки.

Іменинники:

Галактіон, Григорій ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перерестрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-Б
Телефон для довідок 502-34-37, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 531-91-05, факс: 235-61-48
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове. Руккописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (D) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: СПД Скуйбіда В.П.

Загальний наклад 131855
Замовлення 335-10